

Dubai, els fòssils sobreviuen

written by Santiago Vilanova | 28 de desembre de 2023

Les grans corporacions energètiques han utilitzat la COP28 de Dubai per fer la seva quadratura del cercle. Es podrà continuar explotant el gas, el petroli i el carbó sempre que les emissions de diòxid de carboni es puguin captar i emmagatzemar abans que arribin a l'atmosfera; ja ho estan experimentant petrolieres com Exxon Mobil i Occidental Petroleum. D'aquesta manera s'intentarà fer compatible triplicar els projectes solars i eòlics amb noves explotacions de recursos fòssils que disposin d'aquesta tecnologia. També es proposa allargar el període de vida de les nuclears i fomentar la nova generació de reactors (s'ha acontentat el lobby atòmic i la política energètica francesa). Al mateix temps s'incentiva la producció d'"hidrogen rosa", obtingut a partir de l'electròlisi de l'aigua amb energia nuclear.

De Dubai n'han sortit els organitzadors satisfets, especialment els polítics assistents, com la ministra Teresa Ribera, però de l'abandonament total dels combustibles fòssils res de res. En cap moment de la declaració final ("Global Stocktake") es defineix un full de ruta que faci creïble l'objectiu de descarbonització pel 2050. Tot queda a l'aire i a la bona voluntat dels estats signataris.

No podíem esperar cap altre resultat de la presència de més de 2.500 llobbistes (marca rècord de totes les COP) acreditats en una cimera presidida pel Sultán Ahmed al-Jaber, director executiu de l'Abu Dhabi National Oil Company (Adnoc), la quarta en més beneficis del planeta, i que ja té acordades noves i gegantines explotacions de petroli. Es més, l'Agència Internacional de les Energies Renovables (Irena), que promou les energies del sol, ubicada estratègicament a Abu Dhabi, ha servit al Sultán Al-Jaber per concertar al mateix temps els objectius del lobby renovable dels Emirats liderat per l'empresa estatal Masdar que també controla ell.

El comissari europeu per l'acció climàtica Wopke Hoekstra, enviat a la COP28 per ser la veu de la UE, és un pronuclear, exempleat de la Shell i exsoci de la McKinsey, consultoria que ha treballat per ecoblanquejar la imatge de BP, Rio Tinto i Chevron i, potser, de la mateixa Adnoc. La COP28 ha esdevingut una hàbil concertació d'interessos entre els lobbies energètics, les seves consultories i els polítics condescendents amb l'organització. L'èxit ha estat del maquiavèl·lic president Al-Jaber i del seu equip d'assessors que han aconseguit un acord que contenta tots els sectors energètics, tant els que es resisteixen a desaparèixer com els emergents.

I ara què ens espera? La COP29 tindrà lloc el 2024 a l'Azerbaidjan, un altre estat corrupte i productor de petroli. El 2025 la COP30 serà a Belem, on el president Lula da Silva (que acaba de posar Brasil com observador dins l'OPEP) intentarà maquillar l'autorització que ha donat a Petrobras per iniciar una explotació de petroli a la desembocadura de l'Amazones i silenciar les veus indígenes que denuncien l'ecocidi perpetrat pel macro-embassament de Belo Monte que ha destruït l'equilibri ecològic de la conca del Xingu. "Sense els beneficis del petroli no podem invertir en renovables", ha justificat Lula.

Si no es produeix una reforma estructural de les institucions financeres internacionals i una supressió immediata dels subsidis a les fòssils, els compromisos no vinculants de les pròximes COP seran encara un brindis al sol.

Hi ha un problema afegit. Es tracta de l'acció de sobtats líders mediàtics que parlen de les COP amb gran optimisme tecnològic i amb absoluta confiança amb els organitzadors. Els que fa més de quatre dècades que fan periodisme ecologista, portant a terme els simposis internacionals *Una Sola Terra* i debats com els impulsats per la [secció d'Ecologia de l'Ateneu Barcelonès](#) no ho veiem igual. No podem posar en el mateix sac les tecnologies toves i descentralitzades, com les solars, amb

les dures i autoritàries, com les fòssils i nuclears, que no permeten la democràcia participativa. Hem escoltat a més d'un centenar de personalitats vinculades a les ciències de la Terra i a la gestió de l'energia que s'han manifestat preocupades per l'estultícia a la qual ha caigut el debat sobre el canvi climàtic en les xarxes i en els mitjans audiovisuals. El repte més gran de la història de la humanitat requereix més anàlisi crítica, més llibertat d'expressió, més pluralitat i menys intervencionisme dels contaminadors. I el que hem vist a Dubai no és, com ens han venut, per tirar coets. Els combustibles fòssils sobreviuen.